

GYÖRKE SERES KLÁRA

A tanítás öröme

Ezerkilencszázötvenhatban bezárult
Mögöttem az egyetem kapuja.
Tanári kinevezésemet örömmel fogadtam.
Gyorsan teltek az évek, boldogan tanítottam.
Kezdetben gimnáziumban, magyar és idegen
Nyelveket: franciát, orosz és románt...
Később – gyógypedagógusként – áttértem
A sérült gyermekek oktatására.
Csodás világ az övék! Szeretetigényes!
Számukra jó barát, szinte anya lettem.
Ha szerető kézzel arcuk simogattam,
A szeretetüket százszor visszakaptam.
A szeretetláncon újabb gyöngyszem akadt:
Mosolygó arcocskák, óvodás korúak.
Játéknak tartották a logopédiát és
Lelkesen hallgatták a meséket, mondókát,
Javítgatva szépen a kevés – vagy sok –
Beszédhibát. (Pöszeség, dadogás és még annyi más!)

Számos örömben volt részem a hatvanöt év alatt.
A csillogó, hálás gyermekszemek szeretetet sugalltak.

Búcsúzom tőletek, kollegák, barátok, régi tanítványok!

Kedves arcotokat a szívembe zárom, köszönve a Sorsnak,
Hogy mindig volt – és most is van – sok igaz
BARÁTOM.